

Arrest

nr. 306 310 van 13 mei 2024
in de zaak RvV X / VIII

Inzake: X

Gekozen woonplaats: Ten kantore van advocaat J. BAELDE
Koning-Albert I-laan 40/00.01
8000 BRUGGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIII^{ste} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 8 mei 2024 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 6 mei 2024 tot terugleiding naar de grens en vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 mei 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. JASPAERT, die *loco* advocaat J. BAELDE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 5 februari 2024 een verzoek om internationale bescherming (VIB) in België in.

1.2. Op 1 maart 2024 treft verweerder een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater). Hierin wordt toepassing gemaakt van de Verordening (EU) nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming (VIB) dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten

wordt ingediend (hierna: de Dublin III-verordening). Er wordt geoordeeld dat het aan de Zweedse autoriteiten toekomt om het VIB te behandelen.

1.3. Verzoeker dient op 18 maart 2024 een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in tegen de in punt 1.2. bedoelde akte.

1.4. Op 6 mei 2024 treft verweerder een beslissing tot terugleiding naar de grens en vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat.

Dit is de bestreden akte, die luidt als volgt:

“naam : (...)

voornaam : (...)

geboortedatum : (...)

geboorteplaats : Aleppo

nationaliteit : Syrië (Arabische Rep.)

wordt teruggeleid naar de grens van de verantwoordelijke lidstaat en wordt vastgehouden te Brugge om de effectieve verwijdering van het grondgebied en de overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat Zweden, op basis van het Dublinakkoord van 15.02.2024, uit te voeren.

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS

In uitvoering van art. 51/5, § 4, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 is het voor het waarborgen van de effectieve overdracht noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens van de verantwoordelijke lidstaat te doen terugleiden.

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Betrokkene heeft de termijn van vrijwillig vertrek (in de bijlage 26quater) niet nageleefd. De beslissing werd hem betekend op 01.03.2024, met een termijn van 10 dagen. Het op 18.03.2024 aangetekende beroep tegen deze beslissing heeft geen schorsende werking. De omstandigheid dat de terugleiding naar de verantwoordelijke lidstaat Zweden wordt uitgevoerd, belet betrokkene niet zijn verdediging in hangende procedures voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen te laten waarnemen door een advocaat van zijn keuze, vermits op hem niet de verplichting rust om persoonlijk te verschijnen. Zijn advocaat kan al het mogelijke doen om de belangen van betrokkene waar te nemen, te behartigen en de lopende procedures te benaastigen.

De beoordeling van artikel 3 EVRM in functie van de overdracht naar de verantwoordelijke lidstaat werd reeds gemaakt in de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26 quater) van 29.02.2024. Betrokkene brengt in zijn hoorrecht van 06.05.2024 geen andere elementen aan.

Betrokkene verklaart dat hij last heeft van een zwakke hartspier. Desalniettemin heeft hij aangegeven dat hij nog niet heeft overwogen om deze kwestie te laten behandelen. Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmert terug te keren naar de verantwoordelijke lidstaat.

Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan de verantwoordelijke lidstaat en dat zelfs de omstandigheid dat de verwijdering de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de verwijdering dwingend zijn, het geen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het EVRM aan de orde zijn.

De beoordeling van artikel 8 EVRM in functie van de overdracht naar de verantwoordelijke lidstaat werd reeds gemaakt in de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26 quater) van 29.02.2024. Betrokkene brengt in zijn hoorrecht van 06.05.2024 geen andere elementen aan.

Een schending van artikel 8 EVRM kan niet aannemelijk worden gemaakt. Zodoende wordt het voor het waarborgen van de effectieve overdracht nodig geacht om betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden.

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING (...).

1.5. Op 8 mei 2024 dient verzoeker bij wege van voorlopige maatregel op grond van artikel 39/85 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) een verzoek in tot versnelde behandeling van de op 1 maart 2024 ingediende vordering tot schorsing opgenomen in het beroep gericht tegen de in punt 1.3. bedoelde bijlage 26quater.

1.6. Bij arrest nr. 306 299 van 10 mei 2024 heeft de Raad geoordeeld dat de voorwaarden vervuld zijn voor de gevraagde versnelde behandeling van de vordering tot schorsing en heeft hij de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid bevolen van de in punt 1.2. bedoelde bijlage 26quater. De Raad heeft onder meer geoordeeld dat door geen rekening te houden met het religieus huwelijkscontract van 16 juli 2023 tussen verzoeker en een vrouw aan wie in België in mei 2018 subsidiaire bescherming werd verleend, de zorgvuldigheidsplicht in het licht van artikel 8 EVRM geschonden werd.

2. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve dient te worden opgemerkt dat, in de mate dat de vordering gericht is tegen de beslissing tot vasthouding, ze onontvankelijk moet worden bevonden, aangezien de Raad geen rechtsmacht heeft om hiervan kennis te nemen. Overeenkomstig artikel 71 van de Vreemdelingenwet is de beslissing tot vrijheidsberoving enkel vatbaar voor een beroep bij de raadkamer van de correctionele rechtbank.

3. Over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid gericht tegen de beslissing tot terugleiding naar de grens

3.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten moet bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen. Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

3.2. Betreffende de uiterst dringende noodzakelijkheid

3.2.1. Artikel 39/82, § 4, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.”*

3.2.2. Verzoeker wordt vastgehouden met het oog op zijn overdracht aan Zweden en dus is de voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid voldaan. Ter terechtzitting stelt de verwerende partij dat verzoeker is vrijgesteld, maar dit wordt betwist door de verzoekende partij die betoogt dat de communicatie die ze mocht ontvangen van de Dienst Vreemdelingenzaken op dat punt dubbelzinnig is. Vermits op het ogenblik van de terechtzitting ook geen stuk voorligt waaruit duidelijk blijkt dat verzoeker is vrijgesteld, gaat de Raad ervan uit dat verzoeker nog is vastgehouden.

3.3. Betreffende het ernstig middel

3.3.1. Verzoeker voert in zijn enig middel onder meer de schending aan van artikel 8 EVRM. Hij wijst op een familieleven met D.A. die de subsidiaire beschermingsstatus geniet. Hij herhaalt de elementen die hij heeft aangehaald in het in punt 1.3. bedoelde beroep en herinnert er onder meer aan dat hij hierin gewezen heeft op de schending van artikel 8 EVRM.

3.3.2. In de bestreden akte kan gelezen worden: *“De beoordeling van artikel 8 EVRM in functie van de overdracht naar de verantwoordelijke lidstaat werd reeds gemaakt in de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26 quater) van 29.02.2024 . Betrokkene brengt in zijn hoorrecht van 06.05.2024 geen andere elementen aan.*

Een schending van artikel 8 EVRM kan niet aannemelijk worden gemaakt. Zodoende wordt het voor het waarborgen van de effectieve overdracht nodig geacht om betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden”.

3.3.3. Zoals reeds werd aangegeven bij de feitenuiteenzetting, werd de schorsing van de in punt 1.2. bedoelde bijlage 26quater bevolen omdat onder meer het onderzoek naar het risico op een schending van artikel 8 van het EVRM bij overdracht van verzoeker naar Zweden niet zorgvuldig gevoerd werd.

3.3.4. Het enig middel is dus in de aangegeven mate ernstig. De argumenten van de verwerende partij doen daaraan geen afbreuk vermits ze in essentie betrekking hebben op de verdediging op een door de Raad reeds geschorste beslissing.

3.4. Betreffende het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

3.4.1. Conform artikel 39/82, §2, eerste lid van de Vreemdelingenwet is de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel vervuld indien een ernstig middel werd aangevoerd, gesteund op de grondrechten van de mens, in het bijzonder de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid, van het EVRM.

3.4.2. Verzoeker voert onder meer aan dat hij door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden terugleidingsbeslissing die een overdracht aan Zweden inhoudt, een ernstig risico loopt op een schending van artikel 8 van het EVRM.

3.4.3. Gelet op de beoordeling van de ernst van het middel dat raakt aan het risico op een schending van artikel 8 van het EVRM, is voldaan aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

3.5. Conclusie

Uit het geheel van de overwegingen die voorafgaan, volgt dat is voldaan aan de drie voorwaarden om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te bevelen van de tenuitvoerlegging van de beslissing tot terugleiding naar de grens.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 6 mei 2024 tot terugleiding naar de grens wordt bevolen.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien mei tweeduizend vierentwintig door:

M. EKKA, kamervoorzitter,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier, De voorzitter,

R. VAN DAMME

M. EKKA